

(شرار آدرخش)

کو شعله های جاویدان خاشه سوز
 که شرار آدرخش ، بر آسمان زند
 دستی برون شود ز آستین مردمان
 آتش به کاخ مفسد آخرزمان زند
 کو پنجه که پاره کند حلق دیو و دد
 خنجر به قلب جمله آن ناکسان زند
 باشد که مرد کارگر بنیاد سوخته ای
 پتکی بفرق رهن و دزد جهان زند
 خشم درست توده زنجیر گسسته ای
 مشتی به نادرستی سود و زیان زند
 ره ای هزار ستاره تابناک پیر را
 پرجوش خون تازه نسل جوان زند
 درفش افتخار رهایی را عاقبت
 ملت فراز بام بلند جهان زند
 در جشن شادمانی و آزادی وطن
 (ناتور) پیر ، بال سوی، آشیان زند

